

ILLVSTRISSIMO AC REVERENDISSIMO
PRÆSVLI D. DOMINO

FRANCISCO BOSQVETO
EPISCOPO MONTISPESSVLANI,

COMITI DE MELQVEIL, ET MONFERRAN, MARCHIONI
DE LA MARQVEROSE, BARONI DE SAVVE, REGI A SANCTORIBVS CONSILIIS,&c.

FOELICITATEM.

PHILOSOPHIÆ sacræ huius meæ, quoad ejus partem secundam recens partus Leuanam, qua tollatur, manum inuocat, ILLVSTRISSIMÈ PRÆSVL; nec aliam suo pte nutu ambit, nisi Tuam; quippe quam ex Tuo ipso Genio benignam sibi atque propitiam fore sic præsentit; vt eam neque vana præsentis, neque spes inanis ludat præsidij abs Te consequendi: quippe quam Tu iamdiu securam fecisti, datis vltro beneuoli affectus argumentis locupletissimis. Cum enim in Tuo me palatio, ac pene in gremio, præteritis istis annis, pro singulari tua humanitate, multis mensibus foueres hospitem amantissimus; & ad solita eruditissima Tua colloquia identidem adhiberes, vtroque certe genere amplius multo quam promererer cohonestatum: ea occasione sic data amplissima fidentius erupi, vt ea quæ iam tum scripseram aperirem, sumpturus de eisdem abs Te consilium: cumque agnouissem Tuo illa non parum arridere sensui; & eo vel magis, quo Tu ipse mihi statim autor fuisti ne ea diutius arcerem à prælo; haud potui quin in primis obsequeretur tuæ sententiæ quoad præli propositum, ac deinde quin Opus ipsum Tibi ex tunc destinarem; futurum, vt spes erat, non modo munus Tibi ex me non injucundum; sed etiam, quod præcipue in votis habebam, obseruantia erga Te meæ, quin & gratitudinis argumentum qualecunque. Et iste quidem, ILLVTRISSIMÈ PRÆSVL, sic ex Te susceptus fauor, etsi non primus; primus fuit Philosophiæ huic sacræ meæ, non ignobilis ardor ambiendi Tui, sperandique Patrociniij: quanquam & alius eidem subest illustrior, qui est Amoris & Reuerentiæ. Sicut enim effoetus